

tere. Den høitærede Justitsminister kan ikke nægte, at de særegne Tilstande, her omtales, for en stor Deel ville komme til at bestaae i, at Folk under en eller anden Omstændighed ere blevene berusede eller besjænkede, hvorefter de have handlet forbrudt, og da Besjænkelse i Almindelighed er en frivillig Sag, have de frivilligt berøvet sig den Modstandsevne, hvormed de havde kunnet undgaae Forbrydelsen. Commissionen er vegen tilbage for at erkjende Drukkenstab som et frivilligt Middel til at opheve sin Evne til at modstaae Forbrydelse, men det er derfor, man ikke skal vige tilbage. Jeg har ikke talt om den Art af Drukkenstab, der kommer tilstede alene for at skaffe sig Mod til at begaae en Forbrydelse, og som altsaa indeholder Forbrydelsens Intention, men om den Art, der tilintetgjør Evnen til at modstaae forbryderste Undskyldelse, og som bringer til at deeltage i forbryderste Handlinger. Naar Folk, ved at gaae hjem fra et Svirelag, overfalde sagesløs Mand og gjøre ham Skade, skal det ikke være en Undskyldning, at de vare i besjænkethed Tilstand, men de skulle høde, fordi de have overfaldet, og fordi de have drukket. Naar man ikke har Mod til at føre dette igjennem, bliver det en almindelig Skik, at Enhver, som overfalder en sagesløs Mand, vakler hjem paa sine Been, idet han udgiver sig for at være drukken. Er det en Mand, man vil undskylde, tager man hans Angivelse for gyldig; er det derimod et Vadegaardslem, finder man den ikke gyldig, men putter ham ind i Arbejdsalen. Man kan ikke nægte, at det, at befrie Folk for Straf, fordi de vare besjænkede, har viist sig meget almindeligt, og meer og meer griber om sig. — Det kan meget godt hælde sig — jeg indrømmer, at den ærede Justitsminister har Ret deri — at det, som mange dygtige Mænd i den lange Tid, de have raadslaaet, ikke have kunnet ubfinde, vil være vanskeligt at finde ud af mellem 2den og 3die Behandling, men, dersom de Alle have tænkt som det ærede Medlem ligeoverfor (C. Rimestad), hvis de have villet regne enhver Drukkenstab, som ikke ligefrem er tilveiebragt for at kunne begaae en Forbrydelse, til en Tilstand, som skal virke undskyldende — saaledes regner det ærede Medlem, saavidt jeg kunde forstaae hans Ord — er det intet Un-

der, at de ikke have kunnet løse denne Opgave. Det ærede Medlem siger: Naar Tilstanden er saaledes, at Vedkommende ikke har sin fulde Bevidsthed, kan man heller ikke bebrejde ham Forbrydelsen i samme Grad, som om han havde haft fuld Bevidsthed, men, naar Tilstanden ikke er fremkommen naturligt, naar det er en ved Kunst, Stethed, Usjelhed eller Letsindighed fremkaldt Tilstand, hvorfor saa undskylde ham? Jeg raader gjentagende til at antage dette Endringsforslag, og derpaa lade de Herrer, som kjende denne Sag nøie og interessere sig for at faae Lovene affattet saaledes, at den skyldstgjør saa meget som mulig, rette deri. Dette er, tør jeg sige, langt mindre Vanskeligt, end man troer, naar man forlader det Standpunkt, man indtager og anerkjender selv den Drukkenstab, der ikke ligefrem er fremkaldt for at begaae en Forbrydelse, om ikke just for en Forbrydelse, saa dog for en Begyndelse til en Forbrydelse, hvilken bestaaer deri, frivilligt at svække sin Evne til at modstaae Forbrydelsen.

Udsig: Jeg ønsker kun at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til den sidstomtalte § 39. Efter den Discussion, der har fundet Sted, er jeg ikke ganske overbevist om, hvorvidt der er en principiel Meningsforskjel mellem det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og de Herrer, der have forsvaret Paragraphen, men for mig staaer Sagen saaledes, at denne Paragraph, som den nu foreligger, har den Form, som Commissionen og de Herrer, der have forsvaret den, have meent, at man kunde faae. Paa den anden Side er der af et Medlem, som ikke er tilstede i dette Deltagelse, stillet et Endringsforslag, der aldeles ikke rammer det, som tilsigtes af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, men gaaer meget videre. § 39 bestemmer en ringere Straf — der er aldeles ikke Tale om Straffrihed —, og den skal anvendes, selv naar den idiotiske Tilstand, hvori Forbryderen er kommen, er fremkaldt ved hans egen Forseelse, men det er tilstrækkeligt oplyst, at derved kan tænkes paa ganske andre Ting end Drukkenstab. Naar altsaa Forholdet er dette, synes det mig dog at være et eendommeligt Forlangende, at man nu skal ind-